Neboj

Cermaque

Dm Bortí se ledovec i chrám svatého ^F Víta a divně ^C hřmí ^B Jdou černí poslové a dav je znovu vítá když chrastí do tmy kostmi lichých tajemství

Ale neboj, po noci vždy svítá, neboj Prosím, neboj, po noci vždy svítá, neboj

Někdy se moc zúží hrdla dnů a čas temně duní jak zmučené uhlí ve trafu Ale neobsáhneš růže, jen pravými úhly a duše nevměstnáš do grafů

Takže neboj, po noci vždy svítá, neboj Hlavně neboj,..... neboj, neboj, neboj

Mohl bys dokola psům, co střeží stáda tvých myšlenek vyprávět o kolapsu světa, co vsadil na venek Raději však obrať tvář k lesu a stádo nechej klidně se pást Křič jako moře při útesu, tanči jak řeka, když protrhne hráz

A neboj,..... neboj

Nejde-li řetězy přetrhat, alespoň jimi chrasti křič, aby průměr nezvítězil To podstatné děje se na pomezí to podstatné děje se nad propastí V tlumeném světle, když se žena svlíká když kvete Betlém, když se odemyká Člověk je víc než lid a lid je víc než republika Člověk je víc než lid a lid je víc než republika Člověk je víc než republika

Racci

Cermaque

Emi Tak dlouho volal Emi/F# racek ^G do prázdna Hmi až z prázdna lásku přivo ^A lal Ten příboj doplul sem až z dna dva racci tančí u mola.

Noc barví moře sametovou tuší potom on vzlétne, ona netuší zda už ji opustil či pro ni hledá bezpečí.

A vše je jedno, vše je dobře že moře nikdy nemlčí Ránu co nechá jedna vlna vždy další vlna vyléčí

Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly

Stařičký démon Poseidon vidlice místo obočí a v očích mořské propasti hlídá ať láska, nikdy neotročí Ať vlna za vlnou nežene srdce do pastí Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly

Stříbský Mlýn

Cermaque

Dm C Am

Dm C Am

 ^{Dm} Nebe se prohlíží ^{C} v barokním zrcadle nad ^{Am} splavem

^{Dm} Tak jako jinde i ^C zde bychom mohli žít ^{Am} tak jako odjinud i odsud uplavem

Dm C Am Gm C Dm

^{Dm} Nemoce přejdou a přejde i (zlo ??)

^C jen nebe zůstane černé svislé

 ^{Gm} s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel

^{Am} a snad nás ochrání od chtěných kouzel a ^{Dm} nechtěných zel ^C

Gm a nechtěných zel Am

Dm C Gm Dm Am

Dm C Gm Dm Am

 ^{Dm} Jako srnce, která vlezla do zahrady dírou v plotě

^C a teď neví, kudy utéct

^{Gm} do krve si trhá boky

Horkou touhou po životě ^{Am} přeskočí noc sedmi skoky

Dm Jako vodě, která dravá vystoupila ze svých
 břehů ^C a teď do země se vsává
 Gm A mění svůj neklid v něhu Am

^{Dm} Protkává se ke kořenům, hedvábný plášť k režným nitím ^C samou horkou láskou k žití ^{Gm} Dává se na sedm stehů ^{Am}

Dm Jako vodě, jako sněhu, jako očím, který v celé ^C dějiny jak v těsné cele
 Gm mačkají se do příběhu
 Jako hvězdě nad kostelem, ^{Am} jako plaché srnce v běhu

Dm Hledám ti jméno C, Gm hledám ti jméno Am

Dm C Gm Am

Dm Nemoce přejdou a přejde i zlé

C jen nebe zůstane černé svislé

Gm s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel

Am a snad nás ochrání od chtěných kouzel a Dm

nechtěných zel

C Gm Am Dm

a nechtěných zel